

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Cdo/406/2014                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 8708209592                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.10.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Soňa Mesiarkinová        |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:8708209592.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Mariána Sluka PhD., v spore žalobkyne D. X., bývajúcej v R., zastúpenej JUDr. Martinom Bašistom, advokátom v Poprade, Námestie sv. Egídia 95, proti žalovanému G. X., bývajúcemu v R., zastúpenému JUDr. Oľgou Liškovou, advokátkou v Poprade, Štefánikova 882/39, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 11 C 229/2008, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. mája 2014, sp.zn. 9 Co 30/2013, takto

### rozhodol:

- I. Dovolanie z a m i e t a.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad rozsudkom z 13. decembra 2012 č.k. 11 C 229/2008-219 rozhodol o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov - strán sporu, (ďalej len „BSM“) tak, že prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného osobný automobil Opel Corsa ŠPZ R., rok výroby 2005 v hodnote 5 000 €. Do výlučného vlastníctva žalobkyne garáž stojacu na parcele č. 2993/349, zapísanej na LV č. XXXX k.ú. R. o výmere 21 m<sup>2</sup>, zastavané plochy a nádvoría v hodnote 8 000 € a tiež hnutelné veci, a to rádio s reproduktormi, farebný televízny prijímač, fritovací hrniec, šijací stroj, krájač na chlieb, krájač na mäso, posteľné prádlo, uteráky a utierky, zariadenie kuchyne, kompletnú súpravu hrncov. Súčasne rozhodol, že do masy BSM nepatrí byt č. 62, nachádzajúci sa na ul. C. na parcele č. 2993/547 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1443 m<sup>2</sup> k.ú. R.. Z titulu vyrovnania bola žalobkyni súdom uložená povinnosť zaplatiť žalovanému 1 500 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku rozsudku samostatne uviedol, že do masy BSM nepatrí byt č. 62, nachádzajúci sa na ul. C. na parcele č. 2993/547 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1443 m<sup>2</sup> k.ú. R..

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie oboch strán sporu rozsudkom z 27. mája 2014 sp.zn. 9 Co 30/2013 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného

osobný automobil Opel Corsa ŠPZ: R., rok výroby 2005, T., a do výlučného vlastníctva žalobkyne stavbu garáže súp. č. 1908 postavenú na parcele reg. C č. 2993/349, zastavané plochy a nádvoría o výmere 21 m<sup>2</sup>, zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie R., ako aj parcelu reg. C parc. č. 2993/349 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 21 m<sup>2</sup>, zapísanú na LV č. XXXX katastrálneho územia R., doposiaľ vedenú pod BI na G. X. a D. X. v 1/1, v hodnote 8 000€, ďalej rádio s reproduktormi, farebný televízny prijímač, fritovací hrniec, šijací stroj, krájač na chlieb, krájač na mäso, posteľné prádlo, uteráky a utierky, zariadenie kuchyne, kompletnú súpravu hrncov. Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 2 306 €, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zrušil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o určení, že do BSM nepatrí byt č. 62, nachádzajúci sa na ul. C. na parc. č. 2993/547 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1443 m<sup>2</sup>, k.ú. R.. Odvolací súd na nariadenom odvolacom pojednávaní zopakoval dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a dospel k záveru, že za čiastočne opodstatnené je možné považovať len odvolanie žalovaného, keď mal za to, že bolo vykonané vo veci rozsiahle dokazovanie v rozsahu navrhnutom samotnými stranami sporu, ktoré jeho doplnenie po poučení nenavrholi. Medzi stranami nebolo sporné, že výlučným vlastníkom bytu číslo 62, nadobudnutého zmluvou o prevode vlastníctva družstevného bytu podľa zákona č. 182/1993 Z.z. zo dňa 5. apríla 2000, t.j. za trvania manželstva, sa stal žalovaný. Žalobkyňa sa domáhala zahrnutia kúpnej ceny získanej predajom tohto bytu dňa 6. apríla 2005 v sume 960.000,- Sk (31.866,16 eur) len z toho titulu, že podľa jej názoru, predmetom BSM sa stáva všetko, čo nadobudol niektorý z manželov do trvania manželstva s výnimkou vecí taxatívne vymenovaných v § 143 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd súhlasil so žalobkyňou len do tej miery, že súčasťou BSM bývalých manželov sú všetky zostatky príjmov existujúce ku dňu zániku ich manželstva, ktoré neboli z BSM vylúčené zákonom, alebo dohodou o znížení rozsahu tohto majetku, ako aj vecí obstaraných z uvedených príjmov pre potreby rodiny a domácnosti, včítane peňazí, ktoré boli získané predajom takýchto vecí. V prípade pochybností, či niektorá vec alebo preukázateľne existujúca peňažná hotovosť patrí do BSM alebo do výlučného vlastníctva niektorého z manželov, bolo potrebné vziať do úvahy zákonné kritériá, ktoré určujú rozsah BSM. A to časové kritérium, pri ktorom sa skúma, kedy sa určitá vec nadobudla (za trvania manželstva), ďalším kritériom je spôsob užívania veci, pri ktorom sa skúma, akým spôsobom sa určitá vec užíva (či ide o vec určenú na užívanie obom manželom, alebo len jedným z nich) a nakoniec sa jedná o kritérium spôsobu nadobudnutia určitej veci, pri ktorom sa skúma, ako určitú vec manželia nadobudli. Skôr spomínané kritérium spôsobu nadobudnutia veci sa týka aj transformácie členského podielu k družstevnému bytu na vlastnícke právo. Odvolací súd uviedol, že tak § 24 zákona č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vyporiadania majetkových nárokov v družstvách a § 28 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, vylučujú vznik bezpodielového spoluvlastníctva manželov k prevádzanému bytu alebo nebytovému priestoru v prospech manžela, ktorý v rozhodnej dobe nebol členom bytového družstva (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 13. apríla 2004 sp.zn. 22Cdo 1668/2003). V praxi ide o prípady nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu na základe zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníckeho práva, ak jeden z manželov ku dňu doručenia výzvy o bezodplatnom prevode vlastníckeho práva, prípadne uzavretia zmluvy o prevode vlastníckeho práva, nebol členom bytového družstva. Tieto ustanovenia sa však vzťahujú len na bezodplatný prevod vlastníckeho práva. V preskúmvanej veci žalovaný uzavrel dňa 5. apríla 2000 s Okresným stavebným bytovým družstvom Poprad zmluvu o prevode vlastníctva k družstevnému bytu podľa zákona číslo 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Podľa tohto ustanovenia bolo možné sa domáhať prevodu vlastníctva bytu aj v prípadoch, keď nájomca družstevného bytu nepožiadala o prevod bytu v lehote stanovenej v § 24 zákona číslo 42/1992 Zb., ktorá bola prekluzívnou lehotou. Skôr uvedené zmluvné strany neuzatvorili kúpnu zmluvu v zmysle § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale výslovne zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu podľa zákona číslo 182/1993 Zb. V dôsledku toho sa stal výlučným vlastníkom sporného byt žalovaný, ktorý bol oprávnený byt predat' tretej osobe aj bez súhlasu manželky. Príjem získaný takýmto predajom bytu sa nestal súčasťou BSM. Súdna prax jednotne vychádza z toho, že vec, ktorá bola nadobudnutá za trvania bezpodielového spoluvlastníctva z prostriedkov patriacich výlučne jednému z manželov, sa nestáva predmetom BSM, ale je vo výlučnom vlastníctve toho, kto ju takto obstaral. Výnimku môže tvoriť len prípad, keď kupujúcimi sú jednoznačne obaja. V takom prípade manžel, ktorého prostriedky boli použité na kúpu veci, nekupuje vec pre seba, ale prejavuje vôľu na obstaranie veci do bezpodielového spoluvlastníctva a druhý manžel toto akceptuje (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 1. júla 2009 sp.zn. 22Cdo 680/2009). Vykonaným

dokazovaním súdom prvej inštancie nebolo zistené, či a v akom rozsahu pretrvávala ku dňu zániku manželstva (7. októbra 2005) kúpna cena získaná žalovaným za odpredaj bytu číslo 62 na 7. poschodí bytového domu číslo súpisné 2345 na C.. Tento nepoužitý zostatok kúpnej ceny bez ohľadu na jeho výšku však zostal naďalej vo výlučnom vlastníctve žalovaného a nemohol byť vyporiadateľný v rámci BSM strán sporu. Žalovaný však zaplatil z prostriedkov patriacich do BSM sumu 17.912,80 Sk (594.60 €) z titulu zostatku investičného úveru. V dôsledku toho sa jeho podiel zo spoločného majetku znížil o 1/2 zo sumy 594,60 eur, t.j. o sumu 297€. Za nedôvodné odvolací súd považoval odvoláciu námietku žalovaného, týkajúcu sa nezistenia výšky peňažnej hotovosti žalobkyne ku dňu zániku manželstva. V tejto súvislosti ani samotný žalovaný v priebehu konania nevedel označiť, o akú čiastku sa má jednať, ani kde sa táto čiastka ku dňu rozvodu nachádzala. Vo svojom záverečnom návrhu navrhol, aby tento obnos súd určil odhadom. Napriek poučeniu zo strany súdu neoznačil žiadne dôkazy, ktorými by bola preukázaná suma a jej existencia. Bolo úplne bez právneho významu, akú čiastku si žalobkyňa odniesla pri rozchode strán sporu v roku 1997 a pri úplnom odsťahovaní sa v auguste v roku 2000, keďže vyporiadaval sa len majetok preukázateľne existujúci ku dňu 6. decembra 2005. Dôvodné však bolo odvolanie žalovaného, týkajúce sa zostatkovej hodnoty vozidla Opel Corsa SPZ R. rok výroby 2005. Žalovaný v tejto súvislosti tvrdil, že len časť kúpnej ceny tohto vozidla v rozsahu 75.000,- Sk zaplatil z prostriedkov nasporených ním po prerušení vedenia spoločnej domácnosti účastníkov, t.j. po roku 1997, resp. v roku 2000, pričom zvyšok z kúpnej ceny bol zaplatený z prostriedkov získaných z predaja vozidla zn. OPEL Corsa rok výroby 2001, ktorý bol nesporne v jeho výlučnom vlastníctve. Výlučné vlastníctvo uvedeného vozidla uznala opakovane aj žalobkyňa. Odvolací súd vychádzal z hodnoty auta 9.000 €, zistenej súdom prvej inštancie. Významným podľa záveru odvolacieho súdu bolo to, že z vlastných prostriedkov žalovaného bolo na kúpu tohto vozidla použitých 6.207,- eur, ktoré bol žalovaný oprávnený požadovať, aby mu boli uhradené v zodpovedajúcom podiele v sume 3.103 €. Podľa výroku napadnutého rozsudku bola prikázaná do vlastníctva žalobkyne len samotná stavba garáže. Predmetom vyporiadania podľa podaného návrhu bola však nielen stavba garáže všeobecnej hodnoty 7.205,51 €, ale aj pozemok, na ktorom je garáž postavená v hodnote 753,06 €. V tejto súvislosti pochybil súd prvej inštancie pri formulácii tejto časti svojho rozhodnutia, keď predmetom vyporiadania nebola aj parcela číslo 2993/349, zapísaná na LV č. XXXX. Ako vyplývalo zo znaleckého posudku, stavebné povolenie na výstavbu garáže, bolo vydané dňa 7. septembra 1981 obom manželom. Kolaudačné rozhodnutie bolo vydané až po 14 rokoch, dňa 24. novembra 1995. Následne dňa 11. decembra 1995 bolo stavbe boxovej garáže pridelené evidenčné číslo 1908. Možno teda konštatovať, že stavebníkom uvedenej garáže súpisného čísla 1908 sa stali obaja manželia, preto aj táto stavba tvorí súčasť vyporiadavaného majetku v BSM. Hodnota tejto stavby aj s pozemkom bola podľa znaleckého posudku 8.000 €. Odvolací súd zdôraznil, že spoločne nadobudnutý majetok sa vyporiadava podľa stavu existujúceho ku dňu zániku manželstva, v danom prípade ku dňu 6. decembra 2005. Nebol dôvod, aby súd pri svojom rozhodovaní prihliadol na skutočnosti, ktoré nastali až následne, v danom prípade v roku 2009, keď žalovaný si zakúpil inú garáž. Odvolací súd ustálil, že predmetom vyporiadania BSM je osobný automobil Opel Corsa v hodnote 9.000 €, stavba garáže súpisného č. 1908, postavená na parcele č. 2993/547, samotná parcela č. 2993/547 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 21 m<sup>2</sup> zapísaná na LV číslo XXXX, ktorých spoločná hodnota podľa znaleckého posudku bola ku dňu zániku manželstva 8.000 €. Takisto predmetom vyporiadania boli hnutelné veci vymenované v vo výroku rozsudku, ktorých hodnota ku dňu zániku manželstva bola podľa zhodného tvrdenia strán nulová. Celková hodnota vyporiadavaného majetku ku dňu zániku manželstva bola 17.000 €. Pri zachovaní zásady rovnosti podielov manželov by každý z nich mal nadobudnúť hodnotu v výške 8.500 €. Keďže stavba garáže a pozemok pod ňou boli odvolacím súdom prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne, žalovanému bolo prikázané osobné motorové vozidlo v hodnote 9.000 €, mal by žalovaný vyplatiť na vyrovnanie 500 €. Avšak od tejto sumy bolo nutné odpočítať sumu 3.103 €, ktorú žalovaný zaplatil z vlastných prostriedkov na kúpu auta a pripočítať sumu 297 €, ktorá bola zo spoločných prostriedkov vynaložená na byt. Z týchto dôvodov v súlade s § 220 O.s.p. odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že okrem spresnenia označenia vyporiadavaného majetku bola zmenená výška sumy, ktorú bola žalobkyňa povinná zaplatiť na úplné vyrovnanie žalovanému, a to na sumu 2.306 €. Odvolací súd zrušil výrok rozsudku o určení, že do BSM nepatrí byt číslo 62 nachádzajúci sa na ulici C., postavený na parcele číslo 2993/547 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1443 m<sup>2</sup> k.ú. R.. Rozhodol tak z dôvodu, že predmetom vyporiadania ku dňu zániku manželstva nemohol byť v žiadnom prípade byt, nakoľko tento bol

odpredaný už 6.4.2005, pričom žalobkyňa žiadala zahrnúť do masy vyporiadavaného majetku kúpnu cenu tohto bytu a nie samotný byt.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorý žiadal zmeniť rozsudok odvolacieho súdu a prikázať do jeho výlučného vlastníctva garáž spolu s pozemkom, označenú v rozsudku, alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Výtýkal odvolaciemu súdu, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, keď sama žalobkyňa uviedla vo svojom návrhu na vyporiadanie BSM, že predmetná garáž má byť prikázaná do jeho vlastníctva. Poukázal na nesprávny názor oboch nižších súdov, ktoré prihladli pri vyporiadaní na tú skutočnosť, že si zabezpečil v roku 2009 inú garáž v blízkosti bydliska, pritom v rozpore s týmto uviedol odvolací súd, že na skutočnosti, ktoré sa udiali po zániku BSM neprihliada. V tomto považoval rozsudok odvolacieho súdu za nespravodlivý a nepreskúmateľný.

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu nevyjadрила.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) vzhľadom k tomu, že dovolanie žalovaného bolo podané 16. júla 2014, vychádzal z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, v zmysle ktorého platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), a preto skúmal prípustnosť a dôvodnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP).

7. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 O.s. Prípustnosť dovolania proti rozsudku upravoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu bolo prípustné v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p.

8. Žalovaný podal dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, jeho dovolanie preto je prípustné.

9. Žalovaný vo svojom dovolaní výslovne nenamietal vady konania, ktoré boli vyjadrené v § 237 O.s.p. ako vady zmätočnosti, z obsahu dovolania však možno vyvodiť, že žalovaný zastáva názor, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný.

10. Za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. však v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

11. V danom prípade dovolaním napadnuté rozhodnutie uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvého stupňa a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa.

12. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane uviedol, že dovolanie

je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) nesprávností. Dovolanie nebolo (a nie je ani podľa úpravy v CSP) „ďalším“ odvolaním. Preto sa ním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení, ku ktorým dospel súd prvej inštancie alebo odvolací súd, ani prieskumu správnosti nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvej inštancie a jeho skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom mohol v medziach zákona vykonávať dokazovanie (§ 213 O.s.p.). Dovolací súd nemôže preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení a v nadväznosti na to posudzovať, či sudy správne vyhodnotili výsledky vykonaného dokazovania, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy - na rozdiel od súdu prvej inštancie a tiež odvolacieho súdu nemá totiž dovolací súd možnosť vykonávať dokazovanie .

13. Žalovaný v dovolaní uviedol, že dôvodnosť jeho mimoriadneho prostriedku je daná tým, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

14. Právny posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Dovolateľ tvrdí, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, avšak sám v dovolaní nepodáva záver, v čom považuje právnom posúdenie odvolacieho súdu za nesprávne, ale len namieta záver odvolacieho súdu, v tom smere, že garáž súp.č.1908 spolu so zastavanými plochami bolo prikázaná do výlučného vlastníctva žalobkyni.

16. Dovolací súd poukazuje na to, že konanie o vyporiadanie BSM je zvláštnym druhom súdneho konania. Toto konanie možno začať iba na návrh, súd však nie je viazaný žalobným petitom, pretože z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami. Súd vykoná vyporiadanie podľa svojej úvahy v zmysle zásad vyplývajúcich z § 150 Občianskeho zákonníka. Navrhovaným spôsobom vyporiadania, najmä z hľadiska toho, ako treba vyporiadanie vykonať, komu majú byť prikázané jednotlivé časti spoločného majetku a ocenením vecí, súd nie je viazaný. Vyporiadanie sa zásadne musí týkať všetkého majetku v BSM. Cieľom vyporiadania je komplexné usporiadanie majetkových vzťahov manželov podľa stavu ku dňa zániku BSM.

17. Z uvedeného je zrejmé, že tak ako súd prvej inštancie, tak ani i odvolací súd nebol viazaný návrhmi strán v konaní, a preto námietka žalovaného, že žalobkyňa pôvodne navrhla iné usporiadanie vlastníckych práv k predmetnej garáži, po vyjadrení žalobkyne v podanom odvolaní ako aj po vyjadrení jej právneho zástupcu na odvolacom pojednávaní, nebola pre súd relevantná. Odvolací súd správne napravil niektoré pochybenia, ktoré vykonal súd prvej inštancie, a na ktoré obe strany poukázali v svojich odvolaniach. Sám opätovne ustálil masu BSM a vykonal vyporiadanie v zmysle zásad uvedených v §150 Občianskeho zákonníka.

18. Dovolací súd sa preto so závermi odvolacieho súdu, vyjadrenými vo výroku jeho rozsudku, ako aj s ich odôvodnením, stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

19. Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že žalovaný v procesne prípustnom dovolaní neuplatnil relevantné dovolacie dôvody a preto jeho dovolanie zamietol ako neopodstatnené (§ 448 CSP).

20. Žalobkyňa bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému (§ 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP).

21. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia

dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.